

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobce: **T. P.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Andreou Lacinou
sídlem Starostrašnická 199/42, 100 00 Praha 10

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 7. 2023, č. j. X

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 12. 7. 2023, č. j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 5 200 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právní zástupkyně žalobce.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 12. 7. 2023, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým podle § 88 odst. 8 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítla

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

námítky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 17. 3. 2023, č. j. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 155/1995 Sb.“). Podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 2. 2023 bylo shledáno, že žalobce není invalidní.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce nesouhlasil s posudky vypracovanými ve správním řízení, posudkový lékař neuvedl, jaké práce by byly pro žalobce zvládnutelné. Namítal, že mu zdravotní stav neumožňuje studium na vysoké škole ani pracovní činnost mimo domov, živil se jako kameraman a režisér, tuto práci z definice povolání nelze vykonávat z domova. Závěry posudkového lékaře ČSSZ jsou v rozporu s názorem ošetřující lékařky žalobce MUDr. D. H., podle které žalobce po dobu péče nebyl schopen práce vůbec nebo pouze online ve velmi omezeném rozsahu, ve studiu nepokračoval, v současnosti je schopen vyjít z domu a v omezeném rozsahu dojet po Praze a setkat se s lidmi, není však schopen se přes úzkost soustředit na jakoukoli činnost, lékařka dlouhodobou diagnózu vidí pozitivně, navrácení práce schopnosti však nelze očekávat dříve než v horizontu jednoho roku. Žalobce tvrdí, že není schopen v současnosti pracovat, a to i proto, že užívá diazepam, který práci vylučuje, dle informací na příbalovém letáku se během léčby nesmí požívat alkohol, řídit motorové vozidlo ani provozovat činnosti, kde se vyžaduje zvýšená pozornost, schopnost soustředění a koordinace pohybů, dále lze vyčíst, že po dlouhodobé pravidelné aplikaci se lék nesmí vysadit náhle a lék by se neměl používat dlouhodobě. Lékař ČSSZ nebere v potaz, že diagnóza žalobce skrývá i další zdravotně negativní projevy, a to F43.1 – Posttraumatická stresová porucha, F41.0 – Panická porucha, F40.0 – Agorafobie, F41.9 – Úzkostná porucha, F42 – OCD. K prokázání neblahého zdravotního stavu si žalobce nechal zpracovat znalecký posudek, který jej opravňuje požádat o invalidní důchod.
4. Navrhl, aby soud napadené a prvostupňové rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalované k dalšímu řízení a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná zrekapitulovala průběh správního řízení a navrhla provedení důkazu posudkem Posudkové komise MPSV. Pokud nebude prokázána invalidita žalobce, navrhla zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechala rozhodnutí na úvaze soudu s ohledem na výsledky posouzení zdravotního stavu žalobce.

IV. Obsah správního spisu

6. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 23. 11. 2022 žádost o invalidní důchod s požadovaným datem přiznání od vzniku nároku.
7. V posudku ze dne 15. 2. 2023, č. j. LPS/2022/1017-PC_CSSZ (dále jen „prvostupňový posudek“) posudková lékařka shledala, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu § 26 zákona č. 155/1995 Sb., žalobce však není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je posttraumatická porucha s projevy agorafobie a s panickými atakami, úzkosti se silným somatickým doprovodem, následně vyhýbání se, omezená

schopnost vycházet z domu, schopnost sociálních aktivit, to vše v důsledku reakce na očkování. Jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „Vyhláška“), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %, jde o lehké funkční postižení. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky nemění.

8. Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 17. 3. 2023 žalovaná zamítla žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek § 38 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu u něj nastal pokles pracovní schopnosti nejméně o 35 %, žalobcova pracovní schopnost podle prvostupňového posudku poklesla pouze o 20 %, není proto invalidní. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 10. 4. 2023.
9. V námitkovém řízení byl vypracován posudek ze dne 21. 6. 2023, č. j. LPS/2023/1164-NR-STC_CSSZ (dále jen „námitkový posudek“), posudková lékařka došla k závěru, že žalobcův zdravotní stav je dlouhodobě nepříznivý a má vliv na pokles jeho pracovní schopnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je posttraumatická stresová porucha s projevy agorafobie s panickými atakami a úzkostí po hyperimunitní reakci na očkování Covid-19 (dne 26. 6. 2021), žalobce je na minimálních dávkách BZD umožňující práci online, vycházení z domova 2-3 hodiny a umožňující kontakt s lidmi. Posuzováno jako zdravotní postižení uvedené v kapitole V., položce 5b přílohy k Vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20 %. Další diagnózy pokles míry pracovní schopnosti nenavyšují. Vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečně nebo na schopnost rekvalifikace podle § 3 odst. 2 vyhlášky se hodnota zvyšuje o 10 %. Pokles pracovní činnosti tedy celkově činí 30 %. K námitkám posudková lékařka uvedla, že zdravotní postižení je posuzováno z hlediska obecné schopnosti výkonu práce, nikoliv z hlediska poklesu příjmů, předmětem hodnocení není ani bolestné, ani ztížení společenského uplatnění, stanovení podmínek výkonu práce ve vztahu ke zdravotnímu hendikepu je v kompetenci pracovnělékařských služeb, o pomoc v nouzi je možno se obrátit na pracovní úřad.
10. V napadeném rozhodnutí ze dne 12. 7. 2023 žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Vyšla z námitkového posudku, shrnula jeho podklady, skutková zjištění, včetně hodnocení dle přílohy k Vyhlášce, a dále jeho závěr, že žalobce není invalidní. V rámci přezkumu se žalovaná zabývala všemi námitkami žalobce, přičemž zdravotní stav posoudila komplexně nad jejich rozsah. Jelikož po přezkoumání celkového zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce pouze o 30 % a nejsou tak splněny podmínky pro invaliditu podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., shledala žalovaná námitky nedůvodné.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s.r.s.), a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s.r.s.). Po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

12. K projednání věci soud nařídil ústní jednání, které se konalo dne 29. 11. 2024, žalobce i žalovaná při jednání setrvali na svých stanoviscích.
13. Podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
14. Ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. upravuje 3 stupně invalidity z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně, a dále v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.
15. Podle § 3 vyhlášky *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (odst. 2).*
16. Správní orgán není sám oprávněn zkoumat, zda a k jakému datu se žadatel stal invalidním, správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod, případně jeho změně, je tak závislé především na odborném lékařském posouzení (viz § 8 zákona č. 582/1991 Sb.). Správní orgán je pouze oprávněn a zároveň též povinen vyhodnotit, zda lékařský posudek, ze kterého při posouzení nároku na invalidní důchod vychází, splňuje požadavky na úplnost a přesvědčivost.
17. Na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (tzn. námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. V takovém posudku odborné lékařské komise se pak hodnotí celkový zdravotní stav, dochované pracovní schopnosti pojištěnce a zaujímají se v něm též posudkové závěry o invaliditě a jejím vzniku.
18. V projednávaném případě žalobce zpochybňoval závěry posudkových lékařů ohledně posouzení jeho zdravotního stavu, žalovaná pak ze závěrů posudkových lékařů vycházela. S ohledem na to soud nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky v Praze. Posudková komise soudu předložila posudek ze dne 31. 1. 2024, ev. č. SZ/2023/3192-PH-4 (dále jen „Posudek 1“), který soud provedl při jednání jako důkaz; soud sám není oprávněn zdravotní stav žalobce zkoumat.

19. Posudek 1 byl vypracován komisí ve složení předsdkyně komise: MUDr. J. B., další lékařka s odborností psychiatrie: MUDr. P. S. Z posudku vyplývá, že posudková komise vycházela ze spisové dokumentace PSSZ Praha 2, soudního spisu včetně žaloby, nálezů psychiatryně MUDr. H. ze dne 22. 12. 2022 a znaleckého posudku MUDr. Š. ve věci ztížení společenského uplatnění ze dne 4. 1. 2023, kompletní zdravotní dokumentace psychiatryně MUDr. H. a lékařských nálezů předložených při jednání posudkové komise (z imunologie ze dne 10. 1. 2024, MUDr. Č., praktické lékařky ze dne 15. 12. 2023 a laboratorní biochemické výsledky ze dne 13. 12. 2023), při jednání byl žalobce rovněž přešetřen odbornou psychiatryní MUDr. S. Žalobce byl jednání komise přítomen, s posudkovým závěrem byl ústně seznámen. Dle výroku žalobce nebyl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., nešlo u něj o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. V posudku jsou shrnuty subjektivní obtíže, osobní i pracovní anamnéza, dle které je žalobce absolvent SPŠST, obor X, od roku 2019 studentem FF UK Praha – X, studium aktuálně ze zdravotních důvodů přerušeno. Při studiu brigádně pracoval jako logista a barista v kavárně, od roku 2021 jako OSVČ jako kameraman a režisér marketingu, od 2019 do 2021 souběžně pracoval na dohodu jako člen redakční rady X, v současné době nepracuje. Dále jsou shrnuty posudkové významné odborné lékařské nálezy, objektivní psychiatrické vyšetření při jednání komise dne 31. 1. 2024 MUDr. P. S. a diagnostický souhrn. V posudkovém zhodnocení popsala závěry psychopatologického vyšetření, nespecifikovaných psychiatrických vyšetření, psychiatrického vyšetření při jednání komise a nově doložený nález z imunologie. Posudková komise došla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla posttraumatická lehká porucha s projevy agorafobie a panickými atakami, úzkostmi, se somatickým projevem. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly V., položky 5b přílohy k Vyhlášce a činila 20 %. Pro uplatnění § 3 Vyhlášky nebyl shledán důvod. Posudková komise hodnotila v souladu s prvostupňovým posudkem shodnou kapitolou i položkou a shodným procentním poklesem pracovní schopnosti, s námitkovým posudkem hodnotila dle shodné kapitoly a položky, ale nižším poklesem pracovní schopnosti, neboť s ohledem a prokázanou tíží psychického postižení pro zvýšení dle § 3 nenalezla žádný posudkové medicínský důvod. Žalobce byl schopen práce s využitím svého vzdělání a probíhajícího studia, nevhodné byly výrazně stresující práce.
20. Žalobce se k Posudku 1 podrobně vyjádřil v podání ze dne 5. 3. 2024. Upozornil, že závěr Posudku 1, že žalobce je schopen práce s využitím svého vzdělání, je v přímém rozporu se znaleckým posudkem MUDr. Š., dle kterého žalobce není schopen jít mezi lidi, a je aktuálně bez práce, neboť ji aktuálně dělat nemůže, je pro něj příliš stresující a nelze zajistit, že v daný okamžik bude fit a nebude mít panicko-úzkostnou ataku. Posudek 1 sice cituje z lékařských zpráv MUDr. H. ze dne 15. 12. 2022, 23. 5. 2023 a 22. 6. 2023, které se vyjadřují v obdobném duchu jako zmíněný znalecký posudek, uvádějí, že žalobce je neschopen soustředění na jakoukoli činnost při sociální interakci, je neschopen studia nebo pracovní činnosti atd., přesto je posudkový závěr v naprostém rozporu s těmito citacemi. Dále Posudek 1 cituje závěry z psychologického vyšetření 10/2022, kde je uvedeno, že žalobce trpí silnou posttraumatickou reakcí, přesto byla závěrem Posudku 1 posttraumatická lehká porucha, rovněž lékařské vyšetření MUDr. H. ze dne 19. 10. 2024 uvádí těžkou posttraumatickou poruchu. V Posudku 1 se hovoří o probíhajícím studiu, to je však ze závažných zdravotních důvodů v současnosti přerušeno. Posudková komise se vůbec nezabývala dalšími závažnými zdravotními

potížemi, nezmiňuje závěry imunologických, neurologických, kardiologických gastrokopických a dalších vyšetření, která jsou součástí posudku MUDr. Š., imunologická zpráva MUDr. Č. ze dne 1. 9. 2021 uvádí závěr o nežádoucích účincích očkování a popisuje celou řadu obtíží, přesto do posudku nebyla zařazena, posudková komise vynechala některá vyšetření zmiňující neschopnost práce či informující o dalších zdravotních obtížích. Ministerstvo zdravotnictví nevyhovělo žádosti žalobce o odškodnění, poukázal též na článek o případu žalobce na webu Seznam Zprávy ze dne 8. 2. 2024. Žalobce byl účast na jednání posudkové komise schopen podstoupit pouze pod medikací léčivem diazepam, které užívá k potlačení silné úzkosti, derealizace, depersonalizace a agorafobických jevů, posouzení tak mohlo být zkresleno. Žalobce se navíc domníval, že posudkový závěr byl již určen před samotným osobním vyšetřením. Posudková komise sice uvádí, že je schopen práce a pouze jsou pro žalobce nevhodné stresující práce, zároveň však cituje, že pro žalobce je v současnosti náročná i jízda MHD či autem, v roce 2021 ani nemohl ani strávit Vánoce se svou rodinou. Komise ani neuvedla žádné zaměstnání, které by žalobce byl schopen vykonávat, nezmiňuje hlavní obtíže, které žalobci znemožňují práci, tedy derealizaci a depersonalizaci. Žalobce je toho názoru, že míra poklesu pracovní schopnosti by měla být posuzována podle kapitoly V., položky 5c) a 5d) přílohy k Vyhlášce, tedy jako středně těžké nebo těžké funkční postižení, což potvrzuje i zpráva MUDr. H. ze dne 15. 12. 2022. Připojil zprávu MUDr. H. ze dne 29. 2. 2024.

21. S ohledem na řadu námitek, které žalobce uplatnil k Posudku 1, a pochybnosti soudu o přesvědčivosti Posudku 1, si soud vyžádal srovnávací posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí Hradec Králové, která soudu předložila posudek ze dne 8. 10. 2024, ev. č. SZ/2024/692-HK-18 (dále jen „Posudek 2“). Posudek byl vypracován komisí ve složení předsedkyně komise: MUDr. M. Ch. a další lékařka s odborností psychiatrie: MUDr. T. S. Žalobce nebyl jednání komise přítomen, byl pozván, ale omluvil se ze zdravotních důvodů, vyjádřil souhlas s projednáním v jeho nepřítomnosti, posudková komise došla k závěru, že podkladová dokumentace je dostatečná k projednání v nepřítomnosti žalobce a k přijetí posudkového závěru. Žalobce nebyl s posudkovým závěrem seznámen. Posudková komise ve svém posudkovém hodnocení vycházela z údajů lékařských nálezů doložených ve spisové dokumentaci Městského soudu v Praze, spisu PSSZ pro Prahu 2, posudků doložených ČSSZ pracoviště pro Prahu a Střední Čechy v námitkovém řízení, Posudku 1, ze zdravotní dokumentace z roku 2021 od ošetřující lékařsky MUDr. M. Č. a ze zdravotní dokumentace od ošetřující psychiatryně MUDr. H.. Dle výroku žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně, byl dán pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Komise shrnula pracovní a sociální anamnézu žalobce (shodně jako Posudek 1), kdy poukázala též na přerušení studia ze zdravotních důvodů, průběh předchozího řízení a detailně odcitovala posudkově významné skutečnosti z doložených nálezů (z psychiatrie MUDr. H. ze dne 22. 12. 2022 a 29. 2. 2024; zpráva z komplexního psychologického vyšetření 14. a 21. 10. 2022, Mgr. B. S.; dekurzy z psychiatrické dokumentace ze dne 19. 9. 2024). Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti posudková komise považovala posttraumatickou poruchu pod obrazem atypické agorafobie s panickými atakami, úzkosti se silnými somatickými projevy, léčí se od roku 2021, neschopnost studovat, náhlý začátek úzkostí po reakci na očkování proti Covid-19, při terapii obtíže přetrvávají, farmakofobie, netolerance antidepressiv.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

V diagnózách popsala též další postižení žalobce. Rozhodující zdravotní postižení je uvedeno (je srovnatelné) v kapitole V., položce 5c) přílohy k Vyhlášce, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti na 35 %. Hranice procentního rozpětí byla volena vzhledem k funkčnímu postižení při základní diagnóze. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 Vyhlášky se nemění. Další zdravotní postižení nezpůsobují samostatně větší pokles pracovní schopnosti než rozhodující příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Žalobce tak je invalidní, jedná se o invaliditu prvního stupně. Datum vzniku invalidity bylo stanoveno na 21. 10. 2022, a to psychologickým vyšetřením s ohledem na to, že se po roce nepodařilo zdravotní stav podstatněji zlepšit při nastavené léčbě, psychologický nálezní pokládá posudková komise za stěžejní pro objektivizaci zdravotního stavu žalobce. Posudek byl vypracován k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 12. 7. 2023. Na základě poznatků lékařské vědy, dynamiky vývoje zdravotního stavu a posudkově rozhodných skutečností lze předpokládat zlepšení funkčních schopností, doba platnosti proto stanovena do 31. 12. 2025.

22. Žalobce ani žalovaná neměli k Posudku 2 žádných námitek, žalobce s ním souhlasil, žalovaná ponechala rozhodnutí na úvaze soudu, účastníci nenavrhovali doplnění dokazování.
23. Požadavky na kvalitativní stránku posudku jsou stanoveny judikaturou Nejvyššího správního soudu, např. v rozsudku ze dne 25. 1. 2019 č.j. 8 Ads 138/2017-40 k tomu NSS uvedl, že: *„Posudek posudkové komise je zpravidla rozhodujícím důkazem při posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. I proto je nezbytné, aby splňoval požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti a aby se vypořádával se všemi rozhodujícími skutečnostmi. Posudkový závěr by tedy měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení závisí především. Případné chybějící či nepřesně formulované náležitosti posudku, jež způsobují jeho nepřesvědčivost či neúplnost, nemůže soud nahradit vlastní úvahou, jelikož pro to, na rozdíl od posudkové komise, nemá potřebné medicínské znalosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, č. j. 4 Ads 19/2009 – 38).“*
24. V posuzované věci byly vypracovány celkem čtyři posudky k hodnocení zdravotního stavu žalobce, dva ve správním řízení, dva v řízení před soudem. Všechny se shodovaly v tom, že u žalobce došlo k poklesu pracovní schopnosti a za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti shodně označily posttraumatickou poruchu s projevy agorafobie s panickými atakami, úzkosti
se silnými somatickými projevy po hyperimunitní reakci na očkování Covid-19. Rozcházel se však v posouzení závažnosti zmíněného postižení, kdy prvostupňový posudek, námitkový posudek a Posudek 1 zařadily žalobcovo postižení pod kapitolu V., položku 5b) přílohy k Vyhlášce, tedy jej hodnotily jako *lehké postižení, narušení sociálních kontaktů a vazeb, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi*. Posudek 2 se od těchto posudků odchýlil, zvolil kapitolu V., položku 5c) přílohy k Vyhlášce, tedy shledal *středně těžké funkční postižení, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit značně omezen*. S ohledem na to Posudek 2 dospěl k tomu, že v případě žalobce již byla překročena rozhodná hranice pro vznik invalidity a míra poklesu pracovní schopnosti dosáhla 35 %.
25. Soud se přiklonil k Posudku 2, který považoval za přesvědčivější než Posudek 1, a to z následujících důvodů. K Posudku 1 shledal soud důvodné námitky žalobce, dle

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

kterých závěry posudku odporují konkrétním zjištěním uvedeným v citovaných lékařských zprávách, aniž by Posudek 1 tyto rozpory nějak vysvětlil. Posudek 1 shledal, že žalobce je schopen práce s využitím svého vzdělání a probíhajícího studia. Přitom již v úvodu posudku je konstatováno, že žalobce studium ze zdravotních důvodů přerušil a nyní nepracuje. Dále je v posudku citována zpráva MUDr. H. ze dne 15. 12. 2022, dle které trvají masivní úzkosti (obtěže vycházet z domu – vydrží max. 2-3 hodiny), neschopen studia či pracovní činnosti, on-line zvládne omezeně, zpráva ze dne 22. 5. 2023, dle které není schopen aktuálně zvládat práci v oboru, ani práci z domu, a zpráva ze dne 22. 6. 2023, dle které sice ústup agorafobických úzkostí, ale zesílení sociálně fobických úzkostí, není schopen soustředění na jinou činnost např. pracovní. Posudek 1 došel k závěru, že se jedná o posttraumatickou lehkou poruchu, byť dle citované zprávy z psychologického vyšetření z 10/2022 šlo o silnou posttraumatickou reakci na mimořádně závažnou situaci, jejíž projevy aktuálně velmi závažným způsobem narušují běžné fungování klienta. Posudek 1 se kromě psychického stavu ani příliš podrobně nezabýval dalšími diagnózami žalobce. Soud tak shledal, že v Posudku 1 nebylo řádně vysvětleno, na základě čeho posudková komise došla k závěru, že se u žalobce jedná pouze o lehké postižení dle položky 5b) kapitoly V přílohy k Vyhlášce, když z příslušných lékařských zpráv i z námitek žalobce se jeho zdravotní stav jeví jako závažnější. Oproti tomu v Posudku 2 soud rozpory mezi podkladovými lékařskými zprávami a závěry posudku neshledal, posudek poukázal na to, že za stěžejní považuje psychologický nále z dne 21. 10. 2022, dle kterého se u žalobce v reakci na kolaps po očkování rozvinuly závažné psychické problémy, kdy sice nebyly odhaleny známky duševní nemoci či poruchy osobnosti, ale byla zjištěna velmi vysoká míra úzkosti a emocionální zranitelnosti, omezení v oblasti výkonové a sociální, aktuální projevy velmi závažným způsobem narušují běžné fungování klienta a vyžadují čas a prostor, aby mohlo dojít k uzdravení. Komise poukázala na to, že se ani po roce nepodařilo zdravotní stav podstatněji zlepšit při nastavené léčbě (i když zlepšení funkčních schopností žalobce lze očekávat.) Rovněž obsáhle citovala ze zprávy ošetřující lékařky žalobce MUDr. H. ze dne 29. 2. 2024, která velmi podrobně popisuje vývoj a závažnost potíží žalobce. Na základě toho považuje soud daný Posudek 2 za přesvědčivější v tom smyslu, když rozhodující postižení kvalifikoval podle kapitoly V., položky 5c) přílohy k Vyhlášce, kdy se jedná o *středně těžké funkční postižení, značně snížená úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit značně omezen*. Posudek 2 zohlednil také opakovaně konstatované přerušování studia, farmakofobii a netoleranci antidepresiv, které komplikují nápravu žalobcovu stavu, dále podrobněji kvalifikoval i další zdravotní postižení žalobce. Soud proto shledal Posudek 2 za lépe odpovídající jeho podkladům i námitkám žalobce, posudková komise posoudila velké množství lékařských nálezů, neprovedla sice osobní vyšetření žalobce, vycházela však též z vyšetření provedeného Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. V Posudku 2 se komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a posudkový závěr není v rozporu s informacemi uvedenými v lékařských nálezech.

26. Soud k důkazu neprováděl lékařské zprávy doložené žalobcem, ani posudek MUDr. Š. ze dne 4. 1. 2023 ve věci ztížení společenského uplatnění, neboť tyto podklady měly k dispozici obě posudkové komise, které v soudním řízení přezkoumávaly zdravotní stav žalobce a jejichž posudek je pro soud klíčovým důkazem. Znalecký posudek pro účely náhrady nemajetkové újmy na zdraví (bolest a ztížení společenského uplatnění) navíc slouží k jiným účelům, než posudky v oblasti invalidních důchodů, jejichž náplní je hodnocení dochovaných pracovních schopností posuzovaného. Neprováděl k důkazu ani příbalový leták k léku Diazepam, neboť zdravotní stav žalobce byl

prezkoumán posudky Posudkové komise MPSV. Soud neprováděl k důkazu rozhodnutí Filozofické fakulty Univerzity Karlovy ze dne 14. 9. 2023 o přerušení studia, neboť přerušení studia bylo v dané věci nesporné. Neprováděl k důkazu ani článek ze dne 8. 2. 2024 z webu Seznam Zprávy týkající se případu žalobce, ani facebookový příspěvek Z. H., neboť se nijak netýkají předmětu řízení, kterým je hodnocení otázky, zda žalobce v rozhodném období měl nárok na přiznání invalidního důchodu.

27. Z výše uvedeného plyne, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni invalidity. Napadené rozhodnutí je proto třeba považovat za nezákonné, neboť byly splněny podmínky pro přiznání invalidity.
28. Z uvedených důvodů soud napadené rozhodnutí zrušil pro jeho nezákonnost podle § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. V dalším řízení, v němž bude žalovaná vázána právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), bude žalovaná vycházet z Posudku 2, který nechal soud v tomto řízení vypracovat, žalovaná tomu přizpůsobí svůj další procesní postup.
29. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce byl ve věci samé úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu nákladů účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšně žalované. Náklady vynaložené žalobcem v daném řízení představují náhradu nákladů právního zastoupení spočívající v odměně za čtyři úkony právní služby (§ 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, tj. převzetí zastoupení, podání žaloby, vyjádření k posudku, účast při ústním jednání), tedy celkem 4 000 Kč, a náhradě hotových údajů po 300 Kč za jeden úkon, celkem 1 200 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky). Celková výše nákladů řízení tedy činí 5 200 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 29. listopadu 2024

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.